

[Finansministeren]

i en situation, hvor der skulle træffes store og vigtige beslutninger om EF. Vi tror, det var vigtigt for forhandlingsklimaet op til topmødet og for den folkeafstemning, der nu skal komme, at vi på det indenrigspolitiske område har fred og ro, og det viser denne finanslovdebat at vi har fået.

Vi tror også, det er vigtigt med det brede flertal af hensyn til at sikre arbejdsroen i erhvervslivet. Vi ved alle, at væksten nu er i gang, men vi ved også, at når væksten er i gang, er det, erhvervslivet skal træffe en række beslutninger om at investere i nye arbejdspladser. Vi tror på, at erhvervslivet vil gøre det med større tiltro til det politiske system og større tiltro til fremtiden, når der er et bredt flertal for finansloven, så også derfor er det en god ting.

Vi spillede som sagt ud til et bredt samarbejde, og man må vel nok sige, at det er lykkedes. Vi er nu 6 partier, der stemmer for finansloven, 6 partier, som repræsenterer lige godt 5/6 af Folketingets medlemmer, det giver bredt samarbejde.

Når vi til januar tager fat på den øgede aktiveringsindsats for i løbet af foråret at tage yderligere konkrete skridt med henblik på at nedbringe arbejdsløsheden, er vi 7 partier, der har sagt til hinanden, at vi gerne vil gøre det arbejde i fællesskab, og når vi til januar starter det mere langsigtede arbejde med arbejdsmarkedets strukturproblemer og herunder en finansieringsreform på dagpengeområdet, er vi 8 partier – alle Folketingets partier – der vil sætte os sammen for at løse dette arbejde.

Hr. Lykketoft sagde tidligere i dag, at K og V har for få mandater, og at vi derfor mandatmæssigt er en lille smule svage. Men vi har sat os det mål, at vi gerne vil formidle et samarbejde, og man kan vel godt sige, at den 1-års fødselsdag, vi fejrede i går, hvor vi behandlede ændringsforslagene, godt kan udvides til i dag, og den bliver understreget af, at der er et bredt samarbejde i det danske Folketing. Det har vi lagt vægt på, det er lykkedes, og det er vi glade for.

Det andet mål var som sagt, at den stramme udgiftspolitik skulle videreføres, og det mål har vi også nået. Det udgiftspolitiske måltal på de 245 mia. kr. er fastholdt. Det betyder, at 1992 bliver det femte år i træk, hvor de statslige udgifter bliver holdt på samme niveau. Jeg tror ikke, der er noget andet europæisk land, der kan præstere noget tilsvarende.

Det er også en finanslov, der indebærer den strammeste finanspolitik siden 1986. Finanspolitikens stramhedskrav måler vi på den tekniske finanseffekt, og pyt med hvordan det beregnes. Det afgørende er, at beregner vi på den samme måde hvert år fra 1986 og frem, så skal vi tilbage til 1986 for at se en finanspolitik, der er lige så stram som den, vi nu vedtager om et kort øjeblik.

Det er også en finanslov, hvor udgiftstrykket falder. Den del af den danske produktion, som bliver brugt til offentlige udgifter, bliver altså reduceret, og med denne finanslov bliver den reduceret for 4. år i træk. Og i forbindelse med det er det en finanslov, hvor skattetrykket falder. Den del af vore samlede indtægter, som vi betaler i skat, bliver altså mindre, og det er for 5. år i træk, at skattetrykket falder.

Så vi synes faktisk, at de overordnede økonomisk-politiske mål er opfyldt med den finanslov, vi nu vedtager.

For så vidt angår det tredje mål, øget vækst og beskæftigelse, ligger det sådan, at regeringen på konferencen om øget vækst og beskæftigelse med arbejdsmarkedets parter, eksperter osv. den 10. september fremlagde 52 forslag til forbedring af beskæftigelsen, og jeg er meget glad for at konstatere, at når vi ser på den finanslov, som nu bliver vedtaget, så er der en meget stor del af de initiativer, som regeringen dér lagde frem, som det er lykkedes for os at skaffe finansiering til, og som vi derfor har med i finansloven.

Hr. Lykketoft refererede i går, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd mente, at finansloven i sig selv vil føre til en beskæftigelsesfremgang på 15.000-20.000. Jeg tør ikke regne på finansloven i sig selv, men det passer sådan set meget godt med de samlede beregninger, som vi har foretaget i Finansministeriet, hvor vi skønner, at summen af den økonomiske vækst og finanslovaftalen indebærer, at der vil ske en fremgang i beskæftigelsen i den private sektor på mellem 40.000 og 50.000 i løbet af de næste 2 år. Det er godt, men det er selvfølgelig ikke godt nok, fordi arbejdsløsheden stadig væk vil være for høj.

Der har været spurgt i dag: Jamen hvordan hænger den fremgang på 40.000-50.000 sammen med, at regeringen vurderer uændret gennemsnitlig arbejdsløshed i 1991 og i 1992? Jamen det hænger sammen på den måde, at frem